

Bruxelles, 28.6.2023
COM(2023) 365 final

RAPORT AL COMISIEI

**CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU, BANCA CENTRALĂ
EUROPEANĂ ȘI COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN**

**privind revizuirea Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului
privind serviciile de plată în cadrul pieței interne**

**RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU,
BANCA CENTRALĂ EUROPEANĂ ȘI COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL
EUROPEAN**

**privind revizuirea Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a
Consiliului privind serviciile de plată în cadrul pieței interne**

1 Cuprins

1.	INTRODUCERE	3
2.	APLICAREA ȘI IMPACTUL GENERALE ALE DSP2.....	3
3.	ASPECTE SPECIFICE DSP2.....	4
3.1.	Serviciile bancare deschise.....	4
3.2.	Domeniul de aplicare.....	6
3.3.	Protecția consumatorilor.....	8
3.4.	Securitate și prevenirea fraudei	10
3.5.	Aspecte legate de reducerea riscurilor și concurență.....	12
3.6.	Asigurarea respectării normelor	13
3.7.	Alte aspecte	13
4.	CONCLUZII.....	14

ABREVIERI

ABE	Autoritatea Bancară Europeană
ANC	Autoritate națională competentă
API	Interfață de programare a aplicațiilor
ASC	Autentificare strictă a clienților
ATM	Bancomat
BCE	Banca Centrală Europeană
DCDD	Directiva privind caracterul definitiv al decontării
DME	Directiva privind moneda electronică
DORA	Actul privind reziliența operațională digitală
DSP2	A doua directivă privind serviciile de plată
FD	Finanțare deschisă
IBAN	Număr de cont bancar internațional
IME	Instituție emitentă de monedă electronică
IP	Instituție de plată
MMO	Mecanism(e) de monitorizare a operațiunilor
MOTO	Comandă prin e-mail sau comandă prin telefon
OIC	Operațiune inițiată de comerciant
PEID	Portofel european pentru identitatea digitală
PI	Plată instant
PISA	Scheme și mecanisme privind instrumentele de plată
POS	Punct de vânzare
PSIC	Prestator de servicii de informare cu privire la conturi
PSP	Prestator de servicii de plată
PSPAC	Prestator de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont
PST	Prestator de servicii tehnice
PT	Prestator terț
RGPD	Regulamentul general privind protecția datelor
SBD	Servicii bancare deschise
SEE	Spațiul Economic European
SEPA	Zona unică de plăți în euro
SIC	Serviciu de informare cu privire la conturi
SPR	Strategia privind plățile de retail
STR	Standard(e) tehnic(e) de reglementare
USP	Utilizator al serviciilor de plată

1. INTRODUCERE

A doua directivă privind serviciile de plată (DSP2¹) oferă un cadru pentru toate plățile de retail din UE, din zona euro și din afara acesteia, la nivel național și transfrontalier. Prima directivă privind serviciile de plată (DSP1²), adoptată în 2007, a stabilit un cadru juridic armonizat pentru crearea unei piețe integrate a plăților la nivelul UE. Pe baza DSP1, DSP2 a abordat barierele din calea noilor tipuri de servicii de plată și a îmbunătățit nivelul de protecție și securitate a consumatorilor. Clauza de revizuire din DSP2 (articolul 108, a se vedea anexa 1) prevede obligația Comisiei de a prezenta, până la 13 ianuarie 2021, un raport privind aplicarea și impactul DSP2, în special în ceea ce privește comisioanele, domeniul de aplicare, pragurile și accesul la sistemele de plată. Revizuirea nu a putut avea loc până la acea dată din cauza transpunerii tardive a directivei de către unele state membre și a întârzierii în aplicarea unora dintre normele sale, cum ar fi cele privind autentificarea strictă a clienților (ASC, a se vedea punctul 3.4 de mai jos)³. Prin urmare, evaluarea DSP2 a avut loc abia în 2022⁴. În urma evaluării și având în vedere comunicarea sa din 2020 referitoare la o strategie a UE privind plățile de retail (SPR)⁵, Comisia a decis să revizuiască DSP2. Prezentul raport de revizuire însoțește cele două propuneri legislative de revizuire a DSP2⁶.

2. APLICAREA ȘI IMPACTUL GENERALE ALE DSP2

În ultimii ani s-au înregistrat numeroase schimbări pe piața serviciilor de plată. Plățile electronice au înregistrat o creștere constantă la nivelul UE, ajungând la o valoare de 240 de mii de miliarde EUR în 2021 (față de 184,2 mii de miliarde EUR în 2017)⁷. Pe lângă utilizarea tot mai frecventă a cardurilor, au intrat pe piață noi furnizori favorizați de tehnologiile digitale. De exemplu, prestatorii de servicii de plată (PSP) nebancari, cum ar fi instituțiile de plată (IP) și instituțiile emitente de monedă electronică (IME), sunt acum prezenți pe scară largă. Serviciile bancare deschise, inclusiv serviciile de informare cu privire la conturi și serviciile de inițiere a plății, au crescut semnificativ în această perioadă (a se vedea punctul 3.1 de mai jos).

Raportul de evaluare a DSP2 concluzionează că DSP2 a prezentat diferite grade de succes în îndeplinirea obiectivelor sale. Un domeniu cu un impact pozitiv clar a fost cel al prevenirii fraudei, prin introducerea ASC; deși punerea sa în aplicare a fost mai dificilă decât se anticipase, ASC a avut deja un impact semnificativ în reducerea fraudei. DSP2 a fost, de asemenea, deosebit de eficace în ceea ce privește obiectivul său de a spori eficiența, transparența și alegerea instrumentelor de plată pentru utilizatorii serviciilor de plată. Cu toate acestea, evaluarea a constatat că există limite în ceea ce privește eficacitatea DSP2 în ceea ce privește asigurarea unor condiții de concurență echitabile, în special în ceea ce privește dezechilibrul persistent dintre PSP bancari și PSP nebancari, determinat de lipsa accesului direct al acestora din urmă la anumite sisteme de plată esențiale. În pofida apariției a sute de noi furnizori nebancari care deservesc milioane de clienți, s-a înregistrat un succes parțial în

---

¹ Directiva (UE) [2015/2366](#) din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne.

² Directiva [2007/64/CE](#) din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne.

³ Majoritatea normelor prevăzute în DSP2 sunt aplicabile din ianuarie 2018, însă cele privind ASC se aplică doar din septembrie 2019.

⁴ Raportul de evaluare se regăsește în anexa 5 la evaluarea impactului, SWD 2023/231 final. Evaluarea s-a bazat parțial pe un raport întocmit de un contractant, VVA/CEPS, disponibil [la acest link](#).

⁵ [COM\(2020\) 592 final](#) din 24 septembrie 2020.

⁶ COM (2023) 366 final și COM(2023) 367 final.

⁷ BCE, Statistical Data Warehouse, [Payments Statistics Report](#) (Raport privind statisticile referitoare la plăți), iulie 2022.

cea ce privește adoptarea serviciilor bancare deschise (SBD) în UE, existând probleme legate de performanța interfețelor de acces la date pentru prestatorii de servicii bancare deschise. Deși prestarea de servicii de plată la nivel transfrontalier este în creștere, multe sisteme de plată (în special sistemele de carduri de debit) rămân în mare parte naționale. Nu a apărut încă o soluție de plată nouă pe deplin paneuropeană. Inițiativa europeană privind plățile (EPI)⁸ dezvoltă în prezent prima sa soluție de plată paneuropeană. Reducerile anticipate ale costurilor pentru comercianți rezultate în urma introducerii unor mijloace noi de plată mai ieftine, de exemplu pe baza serviciilor bancare deschise, nu s-au materializat încă pe deplin. În ansamblu, evaluarea concluzionează că, în pofida anumitor deficiențe, actualul cadru al DSP2 a permis realizarea de progrese în direcția îndeplinirii obiectivelor sale.

Aceste aspecte, precum și altele, sunt tratate mai detaliat în secțiunea 3 de mai jos, care include aspectele evidențiate la articolul 108 din DSP2 și sintetizează rezultatul revizuirii DSP2 în termeni mai generali.

3. ASPECTE SPECIFICE DSP2

3.1. Serviciile bancare deschise

Serviciile bancare deschise (SBD) este termenul atribuit procesului prin care prestatorii de servicii de informare cu privire la conturi (PSIC) și prestatorii de servicii de inițiere a plății (PSIP), denumiți în mod colectiv prestatori terți (PT), furnizează sau facilitează utilizatorilor servicii reglementate de DSP2 pe baza accesului – la cererea utilizatorilor – la datele lor privind conturile deținute de prestatorii de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont (PSPAC). Deși în UE au existat servicii bancare deschise înainte de DSP2, PT își desfășurau activitatea într-un mediu în mare parte nereglementat. DSP2 a oferit SBD un cadru de reglementare stabil, cu garanții pentru utilizatori. Aceasta a impus PSPAC obligația de a facilita accesul PT la datele privind plățile fără nicio obligație contractuală, cu scopul de a stimula dezvoltarea SBD, stabilind în același timp măsuri de asigurare a unei securități și protecții sporite a utilizatorilor.

Deși s-a putut observa deja o tendință de creștere a SBD înainte de DSP2, piața serviciilor bancare deschise a continuat să crească din 2018. Numărul de PT și de utilizatori ai serviciilor bancare deschise din UE a crescut, ajungând la aproape 19 milioane de utilizatori în 2021⁹. Cadrul juridic a legitimat accesul reglementat al PT la conturile de plăți, iar securitatea utilizatorilor și a datelor acestora a fost asigurată. Cu toate acestea, evaluarea DSP2 a evidențiat probleme recurente în ceea ce privește accesul efectiv și eficient al PT la datele deținute de PSPAC. PT se confruntă în continuare cu obstacole substanțiale și raportează frecvent că interfețele care au fost concepute pentru a le facilita accesul la date¹⁰ variază în ceea ce privește calitatea și performanța. PSPAC raportează costuri semnificative de punere în aplicare pentru dezvoltarea API¹¹ și regretă faptul că, în baza cadrului legislativ al DSP2, sunt împiedicați să perceapă PT comisioane pentru facilitarea accesului la datele clienților prin intermediul API. De asemenea, PSPAC își exprimă adesea nemulțumirea față de utilizarea scăzută a API ale acestora de către PT și față de utilizarea în continuare de către unii PT mai degrabă a interfeței proprii cu clienții decât a API.

---

⁸ A se vedea <https://www.epicompany.eu/>.

⁹ Cifra potrivit Juniper Research, [citată de Statista](#). Nu există statistici oficiale privind serviciile bancare deschise la nivelul UE.

¹⁰ De obicei, API, întrucât marea majoritate a PSPAC au optat pentru o API ca interfață pentru serviciile bancare deschise.

¹¹ Potrivit unui raport al contractantului Comisiei VVA/CEPS, costuri unice de punere în aplicare în valoare de peste 2 miliarde EUR.

În acest context, în urma revizuirii DSP2, Comisia alege să aducă o serie de modificări specifice cadrului serviciilor bancare deschise pentru a îmbunătăți funcționarea acestuia, evitând însă schimbări radicale care ar putea destabiliza piața sau genera costuri suplimentare semnificative de punere în aplicare. În pofida existenței unor standarde diferite privind API în UE¹², Comisia consideră că este preferabil să nu se impună o interfață nouă de acces la date complet standardizată la nivelul UE. Acest lucru ar prezenta unele avantaje evidente în ceea ce privește accesul la date al PT. Cu toate acestea, adaptarea la un nou standard ar fi destul de costisitoare pentru piață în ansamblu. Deși încă prezintă unele diferențe, standardele privind API în temeiul DSP2 în vigoare în UE au atins un nivel substanțial de convergență de-a lungul timpului. În plus, unul dintre principalele două standarde privind API susține că vizează 80 % din API europene aferente serviciilor bancare deschise¹³. În plus, deși persistă diferențe (cauzate adesea de versiunile individuale ale standardelor principale la nivelul PSPAC), „agregatorii” API oferă un punct unic de punere în aplicare, permițând conectarea simultană a PT la o multitudine de API diferite. Prin urmare, Comisia, sprijinită în mare măsură de piață, consideră că respectivele costuri ale introducerii unui nou standard unic privind API în UE ar depăși, în general, beneficiile măsurii respective.

De asemenea, Comisia nu consideră că se justifică modificarea normei implicite prevăzute în DSP2 care permite accesul la date al PT în absența unei relații contractuale obligatorii și, prin urmare, a unei compensații financiare pentru PSPAC. Introducerea unei astfel de schimbări radicale în ecosistemul serviciilor bancare deschise ar putea fi foarte perturbatoare, fără a garanta îmbunătățirea rapidă și semnificativă a performanței interfețelor. Cu toate acestea, piața ar trebui să aibă libertatea de a încheia acorduri, însoțite de un sistem de compensații, pentru servicii care depășesc serviciile reglementate de DSP2 revizuită¹⁴, însă ar trebui să fie întotdeauna posibil ca orice PT să beneficieze de serviciile de „bază” prevăzute în DSP2 în absența unui acord contractual prealabil sau a percepției de comisioane. Pe de altă parte, în actele de revizuire a DSP2, se vor stabili noi cerințe minime de performanță a interfețelor specifice, inclusiv un set neexhaustiv de obstacole interzise în ceea ce privește serviciile bancare deschise, pentru a asigura accesul optim la date al PT în beneficiul deplin al clienților lor.

În prezent, în temeiul DSP2, PSPAC trebuie să mențină – cu excepția cazului în care beneficiază de o derogare – două interfețe de date pentru serviciile bancare deschise, o interfață principală și o „interfață de rezervă”. Cu toate acestea, acest regim destul de complex ar trebui simplificat: în cazul în care PSPAC oferă interfețe specifice conforme care furnizează PT datele de care aceștia au nevoie pentru a-și deservi clienții, nu există niciun motiv pentru impunerea în continuare a acestei cerințe privind interfețele. PSPAC ar trebui, mai degrabă, să aibă doar obligația de a menține permanent o interfață „specifică” pentru serviciile bancare deschise¹⁵. Însă eliminarea interfeței permanente de rezervă, pe care mulți PT o utilizează încă în mod frecvent, având în vedere calitatea suboptimă a anumitor API, trebuie să fie însoțită în mod indispensabil de o îmbunătățire substanțială a nivelului de performanță al interfețelor și de un regim solid de asigurare a respectării normelor. Acestea

---

¹² Există două standarde principale privind API în temeiul DSP2 la nivelul UE (standardul Grupului internațional de lucru privind protecția datelor în telecomunicații și standardul STET).

¹³ [COMUNICAT DE PRESĂ – Grupul internațional de lucru privind protecția datelor în telecomunicații oferă sprijin noilor scheme de plată europene \(berlin-group.org\)](#).

¹⁴ Cum ar fi, de exemplu, schema de acces la conturile de plăți SEPA discutată în prezent de piață. [Schema de acces la conturile de plăți SEPA | Consiliul European al Plăților](#).

¹⁵ Cu excepția cazului în care, din motive de proporționalitate, autoritatea lor de supraveghere le acordă o exceptare de la obligația de a institui o interfață specifică, având în vedere modelul lor de afaceri.

sunt două condiții prealabile indispensabile pentru simplificarea peisajului actual și pentru abandonarea cerinței de menținere a unei interfețe permanente de rezervă. Cu toate acestea, chiar dacă sunt de înaltă calitate, API pot funcționa uneori necorespunzător și, în aceste circumstanțe, PT trebuie să beneficieze de un mijloc de menținere a continuității activității prin accesul temporar la date în contextul unor situații neprevăzute. În cele din urmă, pentru a spori încrederea consumatorilor în serviciile bancare deschise și pentru a facilita utilizarea de către aceștia a serviciilor bancare deschise, precum și pentru a îmbunătăți protecția consumatorilor, băncile și alți PSPAC vor trebui să ofere clienților care utilizează servicii bancare deschise un instrument informatic (un „tablou de bord”) care să le permită să vizualizeze rapid care sunt drepturile de acces la date pe care le-au acordat și cui au acordat astfel de drepturi și, dacă doresc acest lucru, să anuleze accesul PT la datele lor prin intermediul acestui instrument.

Împreună cu cele două propuneri de revizuire a DSP2, Comisia prezintă o propunere legislativă privind accesul la datele financiare (FIDA), extinzând obligația de a furniza acces la datele financiare dincolo de datele privind conturile de plăți („finanțare deschisă”). Comisia a examinat posibilitatea transferării PSIC din domeniul de aplicare al DSP la domeniul de aplicare al viitorului cadru FIDA. Deși un astfel de transfer ar putea, în cele din urmă, să aibă sens, având în vedere natura activității PSIC, ar exista un risc semnificativ de perturbare și de întrerupere a drepturilor de acces la date pentru PSIC în cazul în care un astfel de transfer ar fi efectuat prematur, și anume înainte de existența unei „scheme”, ceea ce va reprezenta o condiție prealabilă pentru instituirea finanțării deschise¹⁶. În prezent, nu există o astfel de schemă pe piața serviciilor bancare deschise, deși o schemă de acest fel este concepută în prezent de participanții pe piață. Prin urmare, Comisia consideră că este preferabil să existe o abordare etapizată în acest sens și să se prevadă un astfel de transfer atunci când cadrul FIDA este pe deplin operațional și numai dacă și atunci când condițiile pentru un transfer fără probleme sunt considerate adecvate.

3.2. Domeniul de aplicare¹⁷

De la adoptarea DSP2 s-au dezvoltat noi mijloace de plată, cum ar fi plățile instant sau tokenurile asimilate monedelor electronice (EMT-uri, un tip de criptoactiv¹⁸). Alte produse noi sunt portofelele electronice (în special „portofelele de tip «pass-through»”) care permit, prin tokenizare, utilizarea unui instrument de plată prin intermediul unui dispozitiv mobil pentru a efectua plăți online sau contactless. Au apărut, de asemenea, noi servicii care facilitează prestarea de servicii de plată fără a fi ele însele servicii de plată, cum ar fi serviciile de tip „buy-now-pay-later” sau “request-to-pay”.

Mulți prestatori de astfel de servicii noi sunt excluși din domeniul de aplicare al DSP2 ca fiind „prestatori de servicii tehnice” (PST). Printre aceștia se numără operatorii de sisteme de plată și prestatorii de servicii precum procesatorii de plăți sau gateway-urile care, deși nu sunt PSP, sprijină prestarea de servicii de plată de către PSP reglementați. Unii dintre acești PST au dobândit, de la adoptarea DSP2, un rol foarte important în lanțul de plăți, iar unii dintre aceștia, cum ar fi procesatorii de date privind plățile de valori mari, au dobândit chiar un statut

---

¹⁶ A se vedea propunerea Comisiei de regulament privind norme armonizate pentru un acces echitabil la date și o utilizare corectă a acestora (Legea privind datele) [COM(2022) 68 final din 23 februarie 2022].

¹⁷ Prezenta secțiune răspunde dispozițiilor prevăzute la articolul 58 alineatul (2) din DORA; a se vedea apendicele 2.

¹⁸ Acestea sunt reglementate, împreună cu alte criptoactive care nu sunt adecvate pentru a fi utilizate ca mijloc de plată, de Regulamentul (UE) 2023/1114 din 31 mai 2023 privind piețele criptoactivelor (Regulamentul MiCA).

cvasisistemic în unele state membre. Această situație poate genera, în mod evident, noi riscuri în peisajul plăților din UE.

În acest context, este relevant Actul privind reziliența operațională digitală (DORA)¹⁹. PSP în sensul DSP2 sunt incluși în domeniul de aplicare al DORA, ale cărui dispoziții li se aplică direct. Cu toate acestea, operatorii de sisteme de plată, care nu fac în prezent obiectul unui regim de autorizare în temeiul DSP2²⁰, nu intră în domeniul de aplicare al DORA, întrucât DORA se aplică numai entităților financiare care sunt reglementate și supravegheate în temeiul legislației UE. În contextul revizuirii DSP2, DORA a mandatat Comisia să ia în considerare includerea „[operatorilor] sistemelor de plată și [a entităților] implicate în activitățile de prelucrare a plăților” în domeniul de aplicare al DSP2, ceea ce ar permite, prin urmare, includerea acestora în domeniul de aplicare al DORA²¹.

Comisia a ajuns la concluzia că, în acest stadiu, o astfel de includere ar fi prematură. Nu există o opinie dominantă cu privire la această chestiune în rândul părților interesate – private sau publice – consultate de Comisie în cadrul revizuirii DSP2 și nu s-a observat încă niciun prejudiciu sau risc clar pentru consumatori sau alți actori de pe piață. Multe dintre serviciile excluse în prezent și prestatorii acestora fac deja obiectul – sau sunt pe cale să facă obiectul – supravegherii de către Banca Centrală Europeană/Eurosistem [în temeiul articolului 127 alineatul (2) din tratat]. Schemele și așa-numitele „mecanisme” (cum ar fi portofelele electronice) sunt acoperite de noul cadru de supraveghere „PISA” al Eurosistemului, care este în prezent pus în aplicare treptat. Prin urmare, ar exista un risc semnificativ de duplicare în cazul adăugării unui nou nivel de supraveghere UE la nivelul existent al supravegherii asigurate de BCE/Eurosistem, fără dovezi solide cu privire la necesitatea acesteia. De asemenea, logica principală a DSP2 este de a reglementa serviciile furnizate utilizatorilor finali (consumatori, comercianți) și nu serviciile legate de operarea infrastructurilor de plată, nici serviciile care sprijină executarea serviciilor de plată fără a fi ele însele servicii de plată (de exemplu, prelucrarea datelor privind plățile, operarea terminalelor de plată, serviciile de cloud computing etc.) sau serviciile care facilitează doar utilizarea unui instrument de plată, fără a fi implicat vreun serviciu de plată reglementat. Legislația UE privind serviciile financiare tinde să separe aspectele legate de consumatori și reglementarea aspectelor legate de comerțul angro și de infrastructură în acte legislative separate²².

Cu toate acestea, Comisia este pe deplin conștientă de importanța tot mai mare a acestor operatori nesupravegheați în prestarea de servicii de plată și de riscurile potențiale pe care activitățile lor le-ar putea cauza pentru sistemele de plăți și pentru stabilitatea financiară. Prin urmare, în termen de trei ani de la aplicarea legislației revizuite, Comisia va efectua o revizuire aprofundată, bazată pe dovezi și în strânsă cooperare cu BCE/Eurosistemul, evaluând în special dacă este necesar un regim specific de autorizare și de supraveghere la nivelul UE pentru unele dintre entitățile excluse până în prezent, în plus față de regimul de supraveghere existent. Acest interval de timp este necesar pentru a colecta suficiente dovezi ale punerii în aplicare.

---

¹⁹ Regulamentul (UE) 2022/2554 din 14 decembrie 2022 privind reziliența operațională digitală a sectorului financiar.

²⁰ Cu toate acestea, un articol din DSP2, articolul 35, impune cerințe operatorilor de sisteme de plată.

²¹ Articolul 58 alineatul (2) din DORA. A se vedea apendicele 2.

²² De exemplu, MiFID (Directiva 2014/65/UE din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare) și Regulamentul privind depozitarea centrală de titluri de valoare [Regulamentul (UE) nr. 909/2014] în domeniul titlurilor de valoare.

Având în vedere aceste considerații, propunerea de revizuire a DSP2 aduce doar clarificări esențiale cu privire la normele privind domeniul de aplicare al DSP2 în situațiile în care, în prezent, există ambiguități, fără a aduce însă modificări semnificative ale domeniului de aplicare existent al DSP2.

Accesul la numerar este o prioritate a Comisiei. Noua propunere contribuie la acest obiectiv prin facilitarea accesului la numerar. În prezent, în temeiul DSP2, un comerciant cu amănuntul poate furniza numerar unui client fără a fi autorizat ca PSP, însă numai în legătură cu o achiziție („cashback”). Pentru a spori și mai mult accesul la numerar, Comisia propune să se permită comercianților cu amănuntul să ofere un serviciu de furnizare de numerar chiar și în absența unei achiziții de către un client, fără a trebui să obțină autorizarea ca PSP sau fără a fi agent al unei instituții de plată. Această operațiune face obiectul anumitor condiții, cum ar fi un plafon de 50 EUR²³ pentru fiecare retragere și obligația de a comunica eventualele comisioane percepute.

Distribuirea de numerar prin intermediul bancomatelor necesită, în general, autorizarea ca PSP, însă există o excludere în DSP2 pentru anumiți operatori de bancomate nebancari, cu condiții specifice²⁴. S-a dovedit că este dificil de pus în aplicare o astfel de excludere. Prin urmare, se propune eliminarea sa și includerea în domeniul de aplicare a operatorilor de bancomate care nu oferă servicii de conturi de plăți, cu un regim de înregistrare mai puțin strict și cu un nivel adecvat de reglementare (de exemplu, se va impune transparența comisioanelor).

3.3. Protecția consumatorilor

(i) Norme privind comisioanele²⁵

DSP2 permite beneficiarilor plății să impună comisioane plătitorilor pentru a-i direcționa înspre utilizarea unor instrumente de plată specifice (așa-numita „suprataxare”). Cu toate acestea, beneficiarii plății sunt împiedicați să solicite comisioane pentru utilizarea instrumentelor de plată pentru care comisioanele interbancare sunt reglementate de Regulamentul privind comisioanele interbancare²⁶, și anume pentru cardurile de debit și de credit de consum emise în cadrul schemelor cvadripartite de plată cu cardul, precum și pentru serviciile de plată cărora li se aplică Regulamentul SEPA²⁷, și anume transferurile de credit și debitările directe în euro. În prezent, statelor membre li se permite să interzică sau să limiteze suprataxarea pe scară mai largă, opțiune care a fost utilizată în mai mult de jumătate dintre statele membre. Comisia consideră că nu este necesar să se continue alinierea sau modificarea practicilor de percepere a comisioanelor între statele membre, deoarece interdicția de suprataxare se aplică deja pentru 95 % din plățile din UE. Această concluzie este susținută de majoritatea respondenților la consultarea publică. Cu toate acestea, interdicția de suprataxare prevăzută în DSP2 nu se extinde în prezent la operațiunile de transfer de credit și de debitare directă exprimate în alte monede ale UE decât euro. Întrucât nu există nicio justificare clară

---

²³ În special pentru a menține concurența loială cu bancomatele și pentru ca magazinele să nu rămână rapid fără numerar.

²⁴ Articolul 3 litera (o) din DSP2.

²⁵ Prezenta secțiune răspunde dispozițiilor prevăzute la articolul 108 litera (a) din DSP2; a se vedea apendicele 1.

²⁶ Regulamentul (UE) 2015/751 din 29 aprilie 2015 privind comisioanele interbancare pentru tranzacțiile de plată cu cardul.

²⁷ Regulamentul (UE) nr. 260/2012 din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro.

pentru această restricție, Comisia propune extinderea interdicției de suprataxare la toate operațiunile de transfer de credit și de debitare directă în toate monedele.

(ii) *Norme privind operațiunile cu țări terțe*²⁸

DSP2 se aplică operațiunilor de plată în interiorul UE și dinspre și înspre țări terțe în orice monedă (inclusiv monede din afara UE); cu toate acestea, dispozițiile sale se limitează la acele părți ale unei operațiuni care sunt efectuate în UE. Comisiunile și transparența comisiunilor pentru plățile în interiorul UE sunt reglementate de Regulamentul privind plățile transfrontaliere²⁹, însă regulamentul respectiv nu reglementează operațiunile de remitere de și transferurile de credit dinspre UE înspre țări terțe. Atunci când este necesară o conversie monetară, costurile aferente reprezintă adesea o parte importantă din costurile totale. Pentru operațiunile dinspre UE înspre țări terțe, fără transparență deplină în ceea ce privește costurile și comisiunile, este dificil pentru consumatori să compare comisiunile diferiților furnizori; în consecință, aceștia pot alege un prestator care nu este cel mai potrivit pentru nevoile lor. În plus, în temeiul DSP2 actuale, nu există nicio cerință ca PSP să furnizeze utilizatorului serviciilor de plată o estimare a termenului maxim de executare pentru astfel de operațiuni.

Promovarea concurenței și reducerea comisiunilor pentru transferurile de credit și remiterile internaționale reprezintă unul dintre obiectivele foii de parcurs a G20 privind plățile transfrontaliere³⁰. Prin urmare, în cazul transferurilor de credit și al remiterilor de bani dinspre UE înspre țări terțe, Comisia propune obligația de informare a utilizatorului serviciilor de plată cu privire la comisiunile estimate pentru conversia monetară, în conformitate cu cerințele actuale de informare pentru operațiunile în interiorul UE, precum și cu privire la timpul estimat pentru primirea fondurilor de către prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății dintr-o țară terță. Cu toate acestea, Comisia nu propune stabilirea unui termen maxim pentru executarea transferurilor de credit și a transferurilor de fonduri dinspre UE înspre țări terțe, deoarece acest lucru depinde parțial de băncile din afara UE care nu fac obiectul normelor UE.

(iii) *Praguri legate de excluderea rețelelor de comunicații electronice*³¹

DSP2 exclude din domeniul său de aplicare operațiunile de plată efectuate de un furnizor de rețele de comunicații electronice de pe un dispozitiv electronic sau prin intermediul acestuia sau pentru achiziționarea de conținut digital sau de servicii de voce (de exemplu tonuri de apel, muzică și servicii SMS premium), în cazul în care operațiunea este facturată pe factura abonatului. Această excludere este limitată la 50 EUR pe operațiune și la 300 EUR pe lună. În cadrul revizuirii DSP2, Comisia nu a identificat nicio problemă legată de nivelurile actuale ale diferitelor praguri stabilite în DSP2. Având în vedere dovezile primite în cadrul revizuirii sale, Comisia nu propune modificări ale pragurilor, însă va continua să monitorizeze caracterul adecvat al acestora.

(iv) *Norme privind blocarea fondurilor*³²

---

²⁸ Prezenta secțiune răspunde dispozițiilor prevăzute la articolul 108 litera (b) din DSP2; a se vedea apendicele 1. Prin „țări terțe” se înțelege țările din afara Spațiului Economic European.

²⁹ Regulamentul (UE) 2021/1230, care conține obligații de transparență pentru suma totală estimată și comisiunile de conversie monetară aplicabile.

³⁰ <https://www.fsb.org/wp-content/uploads/P131021-1.pdf>.

³¹ Prezenta secțiune răspunde dispozițiilor prevăzute la articolul 108 litera (d) din DSP2; a se vedea apendicele 1.

³² Prezenta secțiune răspunde dispozițiilor prevăzute la articolul 108 litera (f) din DSP2; a se vedea apendicele 1.

Atunci când un card de plată este utilizat pentru plata unei sume incerte (de exemplu, la o benzinărie, la un hotel sau la închirierea unui autoturism), fondurile sunt în mod normal blocate pe card de către PSP al plătitorului după ce plătitorul și-a dat consimțământul în acest sens. Fondurile blocate nu sunt disponibile utilizatorului pentru cheltuieli până la deblocare, ceea ce poate cauza dificultăți financiare. Dovezile arată că fondurile blocate pot fi disproporționate sau nejustificat de mari în comparație cu suma finală, atunci când sunt cunoscute. Problema sumelor blocate excesive nu poate fi rezolvată prin introducerea unor plafoane, deoarece diferite situații pot necesita sume blocate foarte diferite (achiziționarea de combustibil, închirierea de autoturisme, cazarea la hotel etc.). Acest lucru a fost semnalat de majoritatea părților interesate în cadrul consultării publice³³. O altă problemă conexasă se referă la variațiile în ceea ce privește momentul deblocării fondurilor blocate neutilizate, care, conform feedbackului primit, ar putea dura până la câteva săptămâni sau chiar ar putea necesita o solicitare explicită din partea plătitorului. În acest context, Comisia propune modificări pentru a accelera plata fondurilor blocate neutilizate și pentru a impune ca suma blocată să fie proporțională cu suma finală preconizată în locul introducerii unor sume maxime absolute.

3.4. Securitate și prevenirea fraudei

În domeniul fraudei, principala inovație a DSP2 a fost introducerea ASC. Aceasta implică doi factori de autentificare care se bazează pe cunoștințe (de exemplu, o parolă), pe posesie (cum ar fi un card) sau pe inerență (cum ar fi o amprentă digitală). DSP2 impune PSP să aplice ASC în cazul în care plătitorul accesează online un cont de plăți, inițiază o operațiune de plată electronică sau întreprinde orice acțiune, printr-un canal la distanță, care poate implica un risc de fraudare a plății sau alte abuzuri. Evaluarea efectuată de Comisie arată că ASC a avut deja un mare succes în reducerea fraudei. De exemplu, în ceea ce privește plățile cu cardul la distanță, operațiunile autentificate prin ASC au un nivel de fraudă cu 70-80 % mai scăzut decât cele realizate în absența acesteia³⁴. Cu toate acestea, introducerea treptată a ASC de către piață a fost dificilă, cauzând unele întârzieri majore în ceea ce privește implementarea completă a acesteia. Participanții pe piață subliniază în mod regulat costurile suportate de introducerea ASC³⁵, iar mulți dintre aceștia ar prefera o abordare bazată mai mult pe obiective pentru a reduce fricțiunile legate de ASC în cadrul operațiunilor electronice. Comisia recunoaște că introducerea ASC ar fi putut fi mai ușoară și, cu siguranță, ar fi putut fi anticipată mai bine de piață, care a subestimat în mare măsură complexitatea și impactul acestei migrări. Cu toate acestea, Comisia nu intenționează să își modifice abordarea privind ASC, având în vedere rezultatele foarte pozitive pe care le-a avut deja cu privire la nivelurile de fraudă și faptul că, până în prezent și după introducerea sa treptată, ASC a devenit cunoscută majorității utilizatorilor săi.

Introducerea ASC a generat o serie de provocări concrete pentru mulți consumatori din UE, afectând posibilitatea acestora de a efectua plăți electronice. Comisia consideră că orice persoană ar trebui să poată realiza ASC, indiferent de starea de sănătate, vârsta sau situația sa. Prin urmare, PSP trebuie să dispună de mijloace pentru a realiza ASC, care să se adreseze tuturor clienților lor și nu numai celor care, de exemplu, dețin un telefon inteligent sau sunt

---

³³ Răspunsurile din cadrul consultării publice sunt disponibile la [acest link](#).

³⁴ Autoritatea Bancară Europeană, *Discussion paper on EBA's preliminary observations on selected payment fraud data under PSD2, as reported by the industry* (Document de dezbatere privind observațiile preliminare ale ABE cu privire la anumite date privind fraudele în materie de plăți în temeiul DSP2, potrivit celor raportate de sector), EBA/DP/2022/01, 17 ianuarie 2022.

³⁵ Potrivit unui raport al contractantului Comisiei VVA/CEPS, costuri unice de punere în aplicare în valoare de peste 5 miliarde EUR, compensate însă de o reducere anuală a fraudei de aproape 1 miliard EUR pe an.

familiarizați cu tehnologia. Comisia va solicita PSP să faciliteze utilizarea ASC de către, de exemplu, persoanele cu handicap, persoanele în vârstă și alte persoane care se confruntă cu dificultăți în utilizarea ASC, în conformitate cu Actul european privind accesibilitatea³⁶.

În pofida succesului său, ASC nu abordează toate tipurile de fraudă. În fața apariției unor noi tipuri de fraudă, în special a fraudei în domeniul „ingineriei sociale”, în care autorii fraudelor manipulează victimele pentru a-și dezvălui elementele de securitate sau pentru a trimite fonduri unui beneficiar nelegitim al plății, asupra cărora ASC are un efect redus, Comisia propune noi măsuri atât în ceea ce privește prevenirea fraudei, cât și în ceea ce privește măsurile reparatorii³⁷. Printre acestea se numără îmbunătățiri în ceea ce privește aplicarea ASC (de exemplu, clarificări cu privire la cazurile în care o operațiune se califică drept o comandă inițiată de comerciant sau o comandă prin e-mail sau prin telefon), crearea unui temei juridic pentru ca PSP să facă schimb de informații legate de fraudă, cu respectarea deplină a RGPD, astfel cum a solicitat în mod universal piața, o obligație a PSP de a desfășura acțiuni educative pentru a crește gradul de conștientizare a clienților cu privire la fraudele legate de plăți și o extindere la toate transferurile de credit – nu numai la plățile instant – a serviciilor de verificare IBAN/nume, care și-au dovedit deja eficiența împotriva fraudei și a greșelilor pe piețele pe care au fost introduse³⁸.

DSP2 a introdus un drept de rambursare pentru consumatori, însă numai în ceea ce privește transferurile de credit neautorizate, și anume cele pentru care plătitorul nu și-a dat consimțământul la executarea operațiunii de plată. Totuși, acesta nu vizează tipurile de fraudă care au apărut de la adoptarea sa și care au devenit din ce în ce mai răspândite, cum ar fi fraudă de tipul ingineriei sociale menționată mai sus. Deși aplicarea ASC introdusă prin DSP2 a condus deja la o reducere semnificativă a nivelului de fraudă legată de operațiunile de plată neautorizate, aceasta este în mare măsură ineficientă în prevenirea acestor noi tipuri de fraudă. Comisia consideră că, odată cu apariția ingineriei sociale, diferența dintre operațiunile autorizate și cele neautorizate devine din ce în ce mai neclară, presupunând un nivel mai ridicat de complexitate în ceea ce privește punerea sa în practică și ridicând, de asemenea, o serie de probleme juridice cu privire la posibilitatea de a considera o operațiune drept autorizată numai pentru că s-a realizat ASC.

Comisia consideră că orice modificare a cadrului DSP2 privind răspunderea ar trebui să contribuie la reducerea fraudei, fără a crea însă un nou hazard moral pe care un drept general de rambursare l-ar putea genera, sau pur și simplu să realoce consecințele financiare ale fraudei. Prin urmare, aceasta propune introducerea unor drepturi suplimentare de rambursare pentru consumatori, în plus față de cazul operațiunilor neautorizate, însă numai pentru anumite situații specifice – și sub rezerva anumitor condiții. Logica urmată de Comisie este aceea că, în cazul în care, din cauza acțiunilor sau a inacțiunilor sale, răspunderea prestatorului de servicii de plată poate fi considerată angajată, un drept de rambursare poate fi justificat. Una dintre aceste situații este aceea în care consumatorul a fost prejudiciat în urma unei operațiuni nereușite aferente serviciului de verificare IBAN/nume. O altă situație în care

---

³⁶ Directiva (UE) 2019/882 din 17 aprilie 2019 privind cerințele de accesibilitate aplicabile produselor și serviciilor.

³⁷ Serviciile Comisiei au estimat valoarea fraudei de tipul ingineriei sociale la 323 de milioane EUR pe an, pe baza datelor ABE. A se vedea evaluarea impactului care însoțește propunerea Comisiei privind plățile instant [SWD(2022) 546 final].

³⁸ Astfel de servicii, care există la nivel național în anumite state membre, avertizează plătitorul înainte de finalizarea unei plăți cu privire la orice discrepantă între numărul de cont (IBAN) și numele beneficiarului plății. Obligația PSP de a oferi un astfel de sistem a fost deja inclusă (însă numai pentru transferurile de credit instant în euro) în propunerea legislativă a Comisiei privind plățile instant [COM(2022) 546 final din 26 octombrie 2022].

un drept de rambursare ar fi justificat este aceea în care un consumator este victima unei fraude în care autorul fraudei pretinde că este angajat al băncii consumatorului, de exemplu utilizând numărul de telefon sau adresa de e-mail a băncii („fraudă prin uzurpare” sau „spoofing”). În acest din urmă caz, având în vedere uzurparea frauduloasă a elementelor de securitate și a identității personalului său, PSP ar putea fi considerat, de asemenea, o victimă, precum consumatorul. Cu toate acestea, într-un număr tot mai mare de state membre, pe bună dreptate preocupate de impactul unor astfel de fraude asupra reputației lor și asupra încrederii consumatorilor în sistemul bancar, băncile aleg din ce în ce mai mult să ramburseze valoarea unor astfel de operațiuni frauduloase de tip „spoofing”. Unele hotărâri judecătorești naționale par să urmeze aceeași tendință. Cu toate acestea, este indispensabil să existe unele excepții și garanții în ceea ce privește astfel de drepturi de rambursare, în special în cazul în care există o neglijență gravă din partea consumatorului sau în cazul în care consumatorul participă la înșelăciune.

Comisia acordă cea mai mare importanță problemei fraudei. Aceasta va monitoriza îndeaproape evoluția fraudelor în materie de plăți, în cooperare cu asociațiile de consumatori, și va fi pregătită, dacă va fi necesar, să propună ajustări ale cadrului juridic, inclusiv în ceea ce privește extinderea în continuare a transferului răspunderii. Comisia se așteaptă ca fiecare actor din lanțul de plăți, privat sau public, reglementat sau nu, să contribuie pe deplin la prevenirea fraudei. Comercianții, schemele de plată, prestatorii de servicii tehnice, operatorii de rețele de telefonie mobilă, platformele de internet și alte părți ar trebui să contribuie pe deplin la efortul colectiv alături de PSP reglementați, cu posibilitatea angajării răspunderii lor în unele situații.

3.5. Aspecte legate de reducerea riscurilor și concurență³⁹

PSP nebancari au crescut ca număr și importanță de la intrarea în vigoare a DSP2. Deși pot oferi servicii de conturi de plăți, spre deosebire de bănci, acestea nu pot acorda împrumuturi și trebuie să protejeze fondurile clienților prin intermediul unei bănci comerciale pentru a obține autorizarea. Prin urmare, IP și IME trebuie să dețină un cont la o bancă comercială. În plus, oferirea de servicii de plată necesită acces la infrastructuri de plată esențiale care procesează și decontează plățile.

IP și IME au întâmpinat probleme de „reducere a riscurilor” de către băncile comerciale, după cum a arătat ABE în avizul său din ianuarie 2022⁴⁰. În ceea ce privește accesul la conturile la bănci comerciale, deși băncile sunt obligate în temeiul DSP2 să explice și să justifice orice refuz de a acorda acces la un cont unei IP sau IME, acestea oferă adesea explicații pro forma superficiale în acest sens sau, în caz contrar, acordă acces, dar îl retrag ulterior, acțiuni pentru care DSP2 nu impune oferirea de explicații. Acest lucru poate cauza perturbări majore în activitatea IP și a IME.

În plus, Directiva privind caracterul definitiv al decontării (DCDD⁴¹), în forma sa actuală, împiedică accesul PSP nebancari la infrastructurile de plată care au fost desemnate de statele membre în temeiul directivei respective prin faptul că nu îi menționează ca posibili participanți. Acest lucru obligă IP și IME să se bazeze și mai mult pe băncile comerciale, nu numai pentru protejarea fondurilor clienților, ci și pentru executarea plăților, stabilind o

³⁹ Prezenta secțiune răspunde dispozițiilor prevăzute la articolul 108 litera (c) din DSP2; a se vedea apendicele 1.

⁴⁰ [EBA Opinion and annexed report on de-risking.pdf \(europa.eu\)](#) (Avizul ABE și raportul anexat privind reducerea riscurilor).

⁴¹ Directiva 98/26/CE din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare, astfel cum a fost modificată.

dependență structurală a PSP nebancari de bănci și condiții de concurență inechitabile denunțate de numeroși participanți pe piață.

Prin urmare, propunerea Comisiei de revizuire a DSP2 conține măsuri menite să remedieze aceste deficiențe și să asigure condiții de concurență mai echitabile. Cerințele impuse băncilor în ceea ce privește serviciile de cont bancar pentru PSP nebancari vor fi considerabil înăsprite, cu o cerință mai strictă de a explica refuzul, care să acopere, de asemenea, spre deosebire de DSP2, retragerea serviciului. Băncilor centrale li se va permite, de asemenea, să furnizeze servicii de cont PSP nebancari, la discreția lor. Comisia propune, de asemenea, modificarea DCDD pentru a include IP⁴² ca posibili participanți la sistemele de plată desemnate. Normele revizuite privind plățile vor include norme consolidate privind admiterea IP ca participanți la sistemele de plată, cu o evaluare adecvată a riscurilor.

3.6. Asigurarea respectării normelor

Asigurarea adecvată a respectării normelor este esențială pentru a garanta aplicarea și punerea în aplicare armonizată a normelor DSP2. Principiul armonizării depline impune statelor membre să nu mențină sau să nu introducă alte dispoziții decât cele prevăzute în DSP2. Cu toate acestea, normele prevăzute în DSP2 sunt interpretate și puse în aplicare în mod diferit de diversele părți interesate de pe piața plăților, în pofida faptului că sunt disponibile orientări fără caracter obligatoriu cu privire la interpretare, printre altele, în cadrul instrumentului de întrebări și răspunsuri, al avizelor și al orientărilor ABE⁴³. Supravegherea IP se efectuează la nivel național împreună cu autoritățile naționale competente responsabile din jurisdicția lor. Există condiții de concurență inechitabile cu potențial de arbitraj de reglementare în cazul în care PSP se stabilesc într-un stat membru care aplică normele DSP2 într-un mod avantajos pentru aceștia și, din acel stat, prestează servicii transfrontaliere către alte state membre care impun interpretări mai stricte.

În acest context, este oportun să se consolideze competențele de asigurare a respectării normelor ale autorităților naționale competente, în special în domeniul sancțiunilor, și să se asigure aplicarea uniformă a normelor UE privind plățile prin transformarea celei mai mari părți a normelor prevăzute în DSP2 într-un regulament direct aplicabil.

3.7. Alte aspecte

i. Instituții de plată de dimensiuni mai mici⁴⁴

DSP2 permite statelor membre să supună IP de dimensiuni mai mici unor cerințe de supraveghere mai puțin stricte, cu condiția respectării anumitor praguri în ceea ce privește operațiunile de plată executate⁴⁵. Nu s-au identificat probleme substanțiale legate de nivelul actual al pragurilor și, prin urmare, nu există niciun motiv imperativ pentru care Comisia să propună modificări ale pragurilor; cu toate acestea, Comisia propune actualizarea pragurilor la inflație și întreprinderea periodică a acestei acțiuni în viitor prin intermediul unor acte legislative delegate.

ii. Simplificare: raționalizarea cu serviciile bazate pe moneda electronică

---

⁴² Nu și IME deoarece statutul de instituție emitentă de monedă electronică va fi combinat cu cel de instituție de plată în viitorul cadru; a se vedea punctul 3.7 subpunctul (ii) de mai jos.

⁴³ [Single Rulebook Q&A | Autoritatea Bancară Europeană \(europa.eu\)](#) (Întrebări și răspunsuri cu privire la o reglementare unică).

⁴⁴ Prezenta secțiune răspunde dispozițiilor prevăzute la articolul 108 litera (e) din DSP2; a se vedea apendicele 1.

⁴⁵ Articolul 108 litera (e) coroborat cu articolul 32 din DSP2.

A doua Directivă privind moneda electronică (DME2⁴⁶) conține norme privind autorizarea și supravegherea instituțiilor emitente de monedă electronică (IME). DSP2 conține norme privind autorizarea și supravegherea IP și stabilește drepturi și obligații, precum și cerințe de transparență în relația dintre toți prestatorii de servicii de plată (inclusiv IME) și utilizatorii serviciilor de plată. Întrucât operațiunile de plată care utilizează moneda electronică sunt deja reglementate în foarte mare măsură de DSP2, cadrul juridic aplicabil IME și IP este deja în mod rezonabil coerent. Cu toate acestea, cerințele de autorizare, în special cu privire la capitalul inițial și la capitalul permanent, precum și unele concepte-cheie care reglementează activitățile care presupun utilizarea monedei electronice, cum ar fi emiterea de monedă electronică, distribuirea și răscumpărarea de monedă electronică, sunt destul de diferite în comparație cu serviciile furnizate de instituțiile de plată. Autoritățile de supraveghere s-au confruntat cu dificultăți de ordin practic în ceea ce privește delimitarea clară a celor două regimuri și diferențierea produselor/serviciilor bazate pe moneda electronică de serviciile de plată oferite de IP. Acest lucru a condus la preocupări cu privire la arbitrajul de reglementare și la condiții de concurență inechitabile, precum și la probleme legate de posibila eludare a cerințelor DME2, prin care unele instituții care emit monedă electronică, profitând de similitudinea dintre serviciile de plată și serviciile bazate pe moneda electronică, solicită autorizarea numai în calitate de instituție de plată.

În prezent, experiența dobândită este suficientă pentru a concluziona că o fuziune a celor două regimuri⁴⁷ este adecvată, acestea urmând să fie reunite într-un singur act legislativ și armonizate în măsura posibilului, lăsându-se în același timp loc pentru specificități atunci când acest lucru este justificat. Acest demers va aborda preocupările și provocările legate de delimitarea celor două cadre juridice, în special în etapa de autorizare. În plus, va asigura un grad mai ridicat de armonizare, simplificare și aplicare consecventă a cerințelor legale pentru IP și IME, prevenind arbitrajul de reglementare, asigurând condiții de concurență echitabile și un cadru juridic adaptat exigențelor viitorului.

4. CONCLUZII

Având în vedere rezultatele raportului de evaluare privind DSP2, Comisia a concluzionat, pe de o parte, că sunt necesare și oportune modificări specifice, dar și că, pe de altă parte, modificările respective ar trebui să reprezinte o evoluție, însă nu o revoluționare a cadrului de plăți al UE. Cu privire la anumite aspecte – de exemplu, domeniul de aplicare al legislației sau suprataxarea – nu s-au identificat dovezi ale unor probleme care să justifice schimbări majore și imediate, deși acest lucru va fi revizuit în continuare, în special în ceea ce privește operatorii de sisteme de plată în lumina clauzei de revizuire a DORA. Cu privire la alte aspecte, cum ar fi serviciile bancare deschise, având în vedere moștenirea DSP2 și investițiile deja realizate pentru punerea în aplicare a standardelor DSP2, precum și costurile pe care le-ar implica modificarea profundă a acestor cerințe, Comisia consideră că este esențial să se elimine orice opțiuni asociate cu noi costuri semnificative de punere în aplicare și/sau cu rezultate incerte.

Revizuirea DSP2 propusă reprezintă un pachet de modificări care va îmbunătăți funcționarea pieței plăților din UE și va consolida în mod substanțial protecția consumatorilor. Aceste modificări sunt în deplină concordanță cu obiectivele strategiei Comisiei privind plățile de retail și sunt complementare inițiativelor în curs, cum ar fi propunerea legislativă privind

---

⁴⁶ Directiva 2009/110/CE din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, astfel cum a fost modificată.

⁴⁷ A se vedea [Raportul Comisiei privind punerea în aplicare și impactul Directivei 2009/110/CE](#), în special în ceea ce privește aplicarea cerințelor prudențiale pentru instituțiile emitente de monedă electronică.

plățile instant și propunerea privind „finanțarea deschisă” (FIDA), pe care Comisia le înaintează, de asemenea, împreună cu revizuirea DSP2.

APENDICELE 1

Articolul 108 din Directiva (UE) 2015/2366

Clauza de revizuire

„Până la 13 ianuarie 2021, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului, BCE și Comitetului Economic și Social European un raport privind aplicarea și impactul prezentei directive, în special în ceea ce privește:

(a) oportunitatea și impactul normelor privind comisioanele prevăzute la articolul 62 alineatele (3), (4) și (5);

(b) aplicarea articolului 2 alineatele (3) și (4), inclusiv o evaluare pentru a stabili dacă titlurile III și IV pot, acolo unde este fezabil din punct de vedere tehnic, să fie aplicate în întregime la operațiunile de plată menționate la respectivele alineate;

(c) accesul la sisteme de plată, având în vedere îndeosebi nivelul concurenței;

(d) oportunitatea și impactul pragurilor pentru operațiunile de plată menționate la articolul 3 litera (l);

(e) oportunitatea și impactul pragului pentru derogarea menționată la articolul 32 alineatul (1) litera (a);

(f) dacă, ținând seama de evoluții, ar fi de dorit ca, în completarea dispozițiilor de la articolul 75 privind operațiunile de plată în cazul cărora suma nu este cunoscută în prealabil și fondurile sunt blocate, să se introducă limite maxime pentru sumele care urmează să fie blocate în contul de plăți al plătitorului în astfel de situații.

Dacă este cazul, Comisia prezintă o propunere legislativă împreună cu raportul.”

APENDICELE 2

Articolul 58 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2022/2554 (DORA)

„În contextul reexaminării Directivei (UE) 2015/2366, Comisia evaluează necesitatea unei mai mari reziliențe cibernetice a sistemelor de plăți și a activităților de prelucrare a plăților, precum și oportunitatea extinderii domeniului de aplicare al prezentului regulament la operatorii sistemelor de plată și la entitățile implicate în activitățile de prelucrare a plăților. În lumina acestei evaluări, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, în cadrul reexaminării Directivei (UE) 2015/2366, un raport până cel târziu la 17 iulie 2023.

Pe baza respectivului raport de reexaminare și după consultarea AES, BCE și CERS, Comisia poate prezenta, dacă este cazul și ca parte a propunerii legislative pe care o poate adopta în temeiul articolului 108 al doilea paragraf din Directiva (UE) 2015/2366, o propunere urmărind să asigure faptul că toți operatorii sistemelor de plată și entitățile implicate în activitățile de prelucrare a plăților fac obiectul unei supravegheri adecvate, ținând seama în același timp de supravegherea existentă din partea băncilor centrale.”